

บทคัดย่อ

การสอนเพศศึกษาในเด็กนักเรียนโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมจะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความและลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างๆ การศึกษาวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานต่อความรู้เรื่องเพศและความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการนำเสนอจากครูในการเลือกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องมีนักเรียน จำนวน 28 คนและ อี 1 ห้องเป็นกลุ่มควบคุมมีนักเรียน จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแผนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานและเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือแบบวัดที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ผลการศึกษาพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มควบคุมและทดลองระหว่างก่อนและหลังการสอนมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มทดลองคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < .000$) แต่ในกลุ่มควบคุมคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาระหว่างก่อนและหลังการสอน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่เพิ่มขึ้นระหว่างก่อนและหลังการสอนพบว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t ที่เป็นอิสระต่อกัน (independent t test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < .05$)

ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการสอนมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มทดลองคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการสอนไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ในกลุ่มควบคุมคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการสอน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < .05$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่เพิ่มขึ้นระหว่างก่อนและหลังการสอนพบว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ผลการศึกษานี้ บ่งชี้ว่าการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาควรจัดเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนจึงจะเกิดประสิทธิผล